

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 18

Răscola Iudeilor

14 Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis iudeilor :

„Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v-aș asculta după cuviință, iudeilor !

15 Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră : eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri.”

16 Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

17 Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.

Pavel la Ierusalim și Antiohia

18 Pavel a mai rămas destul de multă vreme în Corint. În urmă, și-a luat ziua bună de la frații și a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila și Acuila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse o juruință.

19 Au ajuns în Efes ; și Pavel a lăsat acolo pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă și a stat de vorbă cu iudeii,

20 care l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n-a voit,

21 ci și-a luat rămas bun de la ei și a zis : „Trebue numaidecât ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăși la voi.” Și a plecat din Efes.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

22 S-a dat jos din corabie în Cezareea, s-a suit la Ierusalim și, după ce a urat de bine bisericii, s-a coborât în Antiohia.

A treia călătorie – Apolo

23 După ce a petrecut câtăva vreme în Antiohia, Pavel a plecat și a străbătut din loc în loc ținutul Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii.

24 La Efes, a venit un iudeu, numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi.

25 El era învățat în ce privește Calea Domnului, avea un duh înfocat și vorbea și învăța amănunțit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoștea decât botezul lui Ioan.

26 A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila și Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei și i-au arătat mai cu de-amănuntul Calea lui Dumnezeu.

27 Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră ;

28 căci înfrunta cu putere pe iudeii înaintea norodului și le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul.

CAPITOLUL 19

Ucenicii lui Ioan se fac creștini

1 Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici 2 și le-a zis : „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut ?” ...

[Va continua]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 + 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Unde ne puteți găsi ?

ORAR SLUJBE
ȘI TRANSMISIE LIVE :
• Duminica 9 - 12
• 18 - 20
• Joi 18 - 20

PENTRU TRANSMISIA
LIVE VĂ INVITĂM SĂ
ACCESAȚI :
www.cezareea.ro/transmisie-live/
Map data ©2015 Google

Nr. 262 / Duminică 10 Martie 2019

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 14 MARTIE 2019

- Charles Darwin, Făuritorul de mit (XXII)
- Lumini peste veacuri (vol. I). Savonarola
- Fiecare om are un mărgăritar scump
- Marianna
- Proverbe armenești. Plăcere
- Ouă – doar ouă
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

„Mi-aduc aminte și-mi vărs tot focul inimii în mine, când mă gândesc cum mergeam înconjurat de mulțime și cum înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strigătelor de bucurie și mulțumire ale unei mulțimi în sărbătoare”.

PSALMUL 42 : 4

Editorial. Cum se câștigă lozul cel mare ? (III)

O englezoaică cu privire neliniștită, într-o rochie albă de mătase, cu dantelă scumpă și briliante minunate și-a luat locul. A întins o batistă de dantelă albă pe masă, pe locul unde avea să-și pună mâinile și și-a scos din geanta mare pentru bani, din împletitura ei de aur cu o toartă încrustată cu briliante, un teanc gros de bancnote de 1000 de franci. Câteva cameriste și un servitor stau în spatele scaunului ei în așteptarea semnelor ei. Ea a pus să i se schimbe o parte din bancnote în monede de aur și a presărat grămezi de aur pe o mare mulțime de numere, de-a dreptul fără să se gândească. Dar totul a fost repede pierdut.

Abia se golise masa, că a fost cât mai grabnic supraîncărcată din nou de jucătoarea nerăbdătoare. Pierdea și pierdea. Ultimele bancnote au fost schimbate în aur. Deodată a avut un câștig extraordinar ; toate pierderile ei au fost înlocuite din belșug. Mai bine ar fi fost sfătuită să se întoarcă acasă cu servitorii și cu câștigul ei, dar pânza verde era deja preschimbată iar în câmp de aur de către ea. Când după o jumătate de oră am trecut din nou pe lângă masă, sârmana doamnă tocmai răsucea între degete ultima ei monedă de cinci franci. Pierduse totul la joc. Această desfășurare putea fi observată la ea zilnic de 2-3 ori într-un mod asemănător. În ultima seară încă mai stătea la masa de ruletă ca din vechea obișnuință. Bani nu mai avea.

Camerista stătea încurcată în spatele ei, cea care în timpul jocului a fost trimisă de atâtea ori la bancher ca să ia o nouă provizie. Mijloacele se epuizaseră. Briliantele și geanta pentru aur dispăruseră. O simplă gentuță din perle de oțel zăcea lângă ea și în ochii plini de teamă atârnav lacrimi mari. Nu s-a ridicat de la masă înainte de încheierea jocului.

La ușă o aștepta în fiecare seară un băiat încântător de vreo șase ani, ca un mic prinț din poveste, într-un costum de catifea verde cu dantelă veritabilă. Căpșorul cărlionțat, obosit se sprijinea de un stâlp. Ochii priveau tânjind după mama și se aprindeau când în sfârșit, în sfârșit venea.” Aici ai o imagine despre oameni care voiau să câștige lozul cel mare. Poți să judeci dacă el este de găsit aici. În fiecare săptămână își iau acolo viața din disperare jucători nefericiți. Există săptămâni în care de patru ori pocnesc pistoalele sinucigașilor sub palmierii care foșnesc în jurul sălilor de joc. Da, satan este marele înșelător, ucigașul și mincinosul de la început. El este dumnezeul veacului acestuia și aici vezi cum le ține oamenilor aurul în fața ochilor, ca să-i facă săraci și să-i mână la disperare. Domnul spune despre el : „*Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să distrugă.*” [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

RECENZIE DE CARTE

Charles Darwin, făuritorul de mit (XXII) Competiția lui Darwin

Darwin a recunoscut că dacă modificările speciilor nu se moștenesc și nu rămân permanente, această realitate exclude posibilitatea transformării unei specii în alta.

„Acesta este”, (zice A. N. Wilson), „călcâiul lui Ahile al teoriei darwiniste”. Și, argumentează el, studiile genetice facilitate de descoperirile științifice de la sfârșitul secolului XX, contrazic și dovedesc ca fiind greșită teoria lui Darwin în întregime.

Natural, Darwin nu putea prezice descoperirile științifice din viitor, ori dacă aveau să confirme ori să submineze teoria lui. Concluzia lui Wilson este dură : descoperirile privind sistemul genetic uman din secolul XX „sunt fatale darwinismului”, (pagina 277).

Genetica distruge deasemenea argumentul lui Darwin că selecția sexuală propulsează speciile către supraviețuire și transformare în alte specii. Genetica dovedește nu motivația ci procesul prin care, în interiorul aceleiași specii, (dar nu în afara ei), trăsăturile dominante ale speciei sunt transmise de la o generație la alta.

Dar punctul remarcat de Wilson nu e finalul dezbaterii privind acuratețea ori falsitatea darwinismului. În deceniile de final ale secolului XX, ateul britanic Richard Dawkins a căutat să reconcilieze darwinismul cu descoperirile științifice recente, și mai ales genetica, și să resusciteze evoluționismul.

Evoluționismul, în disperare, continuă să se atârne de explicațiile lui Dawkins. Dar, în opinia lui Wilson, un alt punct dificil pentru darwinism este faptul că Darwin, el însuși a avut îndoieli privind teoria lui și că a diluat-o în timp atât de mult încât a ajuns să fie chiar pe cale de dispariție ori abandonată în întregime.

În acest sens Wilson afirmă : „cu o singură mână [Darwin] a revizuit *Originile*, diluind teoria până la punctul în care nu a mai avut nici un sens, nici măcar în termenii ei fundamentali”, (pagina 292).

[Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiilor.ro]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 4

SAVONAROLA

Viciul, stricăciunea, luxul și belșugul bogătașilor și sărăcia lucie, mizeria poporului de rând apăsau greu pe inima lui.

Pe lângă acestea, tirania conducătorilor, desfrâu, stricăciunea mare a preoților de toate gradele până sus la papa îi umpleau sufletul de durere. Într-una din poeziile sale timpurii, el descrie starea de decădere în cuvintele : „S-a răsturnat întreaga viață / A dispărut virtutea și orice bine ; / Nicăieri nu se zărește nici o luminiță / Iar de păcat nimănu-i e rușine”.

Profunda impresie ce a făcut-o decăderea morală asupra lui i-a produs o tinerețe tristă. El s-a închis în sine, vorbea foarte puțin cu alții și mereu se retrăgea în singurătate, unde în fața lui Dumnezeu își descărca tot focul ce ardea în pieptul lui.

Acolo ochii lui mari, albaștrii, vărsau lacrimi fierbinți ce udau pământul unde era proșternut. Rugăciunea era o adevărată ușurare pentru el. Cam în această vreme, istoricii spun că a avut o scurtă perioadă de destindere. Se îndrăgostise de o tânără florentină din mândra familie Strozzi. Dar totul n-a durat mult, căci fata considerându-se dintr-o familie mai înaltă, el a simțit aroganța ei și s-au despărțit. Dezgustat de lume cu păcătoșenia ei, decepționat cu privire la viitor din pricina acestei fete,, negăsind pe nimeni care să-i împărtășească sentimentele, Savonarola s-a decis să intre într-o mănăstire, să se călugărească.

Astfel, la data de 24 aprilie 1475, pe când ai lui au fost plecați la sărbătorirea Sf. Gheorghe, el își luă hainele și plecă la Bologna și ceru să fie primit în ordinul călugărilor dominicani.

Alegerea acestui ordin a fost probabil influențată de faptul că Toma d'Aquino, scriitorul său preferat, a fost el însuși dominican. [Va continua în numărul viitor]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca **oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

321. Sufletul

Împăratul Iustinian (a domnit dela 527 – 565 d. Hr.) pe când mergea într-o zi de mare sărbătoare prin orașul Constantinople, pierdu unul din cele mai scumpe mărgăritare ale coroanei împărătești.

Peste o mie de ani rămase pierdut mărgăritarul, când iată că pe vremea sultanului Mohamed II, un băiat de cioban găsi mărgăritarul sub dărâmăturile palatului lui Iustinian.

Dar băiatul de cioban crezu că a găsit o bucată de sticlă, fără nici o valoare și astfel băgă în traistă mărgăritarul.

Tatăl său văzu însă că fiul său a găsit un mărgăritar prețios iar nu o jucărie, cum credea tânărul. Alergă deci la sultan și primi o frumoasă cinste pentru mărgăritar, ba chiar și băiatul său fu adus la curte și primi o cinste aleasă. Fiecare om are un mărgăritar scump, dar mulți nu știu să-l prețuiască : *sufletul nemuritor*. Să nu ne jucăm deci cu mântuirea sufletului ca băiatul de cioban cu mărgăritarul ca și cu o bucată de sticlă. Să ne aducem aminte că nici un folos nu avem de toată lumea, dacă pierdem sufletul (Matei 16 v. 26).

Dar mântuirea lui ne aduce o fericire cu mult mai mare decât a băiatului de cioban la palatul sultanului.

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Marianna** – este numele dat Republicii franceze în amintirea societății republicane *La Marianne*, care a activat pe la mijlocul secolului al XIX-lea.

Era o societate secretă, călăuzită de un comitet democratic refugiat la Londra, în frunte cu Ledru-Rollin, unul dintre conducătorii burgheziei radicale în timpul și după revoluția de la 1848 din Franța, condamnat la deportare pentru acțiune conspirativă. Cum această grupare lupta pentru înlăturarea regalității (Napoleon al III – lea) și instaurarea republicii, cercurile reacționare au botezat republica franceză cu numele societății *Marianna*.

Și acest nume, după victoria republicanilor, s-a impus și s-a păstrat.

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 12 Ouă – doar ouă

Astăzi nenumărați oameni își ruinează trupul, mintea și sufletul din cauză că se încapățânează în manierele lor egoiste.

Mare valoare are proverbul care spune că *nebun este omul care zice că nu poate să fie mândros, dar înțelept este omul care nu vrea să fie mândros*.

Un bărbat și o femeie au scăpat de insomnie, nefericire și boală pentru că înaintea dreptului lor de a vinde ouă au pus îndemnul inspirat al cuvântului lui Dumnezeu : „*Și dacă cineva te silește să faci o leghe, fă cu el două*”. (Matei 5 : 41) Nebunie ? Să mergi o leghe în plus și să-ți asiguri pacea sufletească și un somn liniștit noapte după noapte ? Oricine a făcut acest lucru poate să confirme binefacerile reconfortante din punct de vedere medical pe care le-a experimentat pe propriul trup. Isus, dând îndemnul acesta, cu siguranță că s-a gândit nu numai la trupurile și simțămintele noastre ci și la sufletele noastre : „*Orișicine vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, tu lasă-i și cămașa*”. (Matei 5 : 40) O astfel de purtare nu se potrivește cu mândria noastră, dar este cu mult mai preferabilă pentru sănătatea și fericirea noastră. Fiecare din noi trebuie să decidă dacă este mai bine să acționeze pentru satisfacerea mândriei sau pentru a sănătății.

[Va continua]

PROVERBE LATINE

PLĂCERE

• Ce-ți dorește inima, și-e totdeauna drag. • Cui îi plac jumările linge și coada tigăii. • Cui îi plac trandafirii îndură înțepăturile ghimpilor. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”